

ЧИТАЙТЕ «І»!

«І» — це львівський культурологічний часопис. Заснований він наприкінці 80-х. А оригінальною назвою йому стала наша унікальна літера, подібної котрій немає в жодній мові світу.

У передноворіччя «І» навідав Вінницю. Одна із зустрічей співробітників часопису з читачами відбулася в нашому університеті.

До ВНТУ завітали незмінний шеф-редактор «І» Тарас ВОЗНЯК — відомий правознавець, філософ, перекладач, культуролог, нині радник з міжнародних зв'язків голови Львівської облдержадміністрації, Ірина МАГДИШ — головний редактор часопису.

Формат часопису — виходить неперіодично: від 2 до 6 чисел на рік. Кожне число є тематичним. Було презентовано останні чотири числа: «Галичина — країна-міст» (краєзнавчі розвідки про історію міст Галичини), «Галичина — країна людей» (історичні дослідження про звичаї, традиції галичан), «Страх» (праці зарубіжних і вітчизняних психологів, соціологів, культурологів, феноменологів, присвячені осмисленню страху як явища культури і індивідуального людського життя), «Ерос. Гендер. Порно.» (еротика і порнографія в контексті сучасної гендерної реальності). Представники видавництва відповіли на численні питання присутніх.

На зустріч з представниками «І» прийшли викладачі кафедр ВНТУ, студенти, співробітники видавництва ВНТУ «УНІВЕРСУМ-Вінниця». Виникла гостра і плідна дискусія щодо перспектив українського книговидання, ініціатором якої став директор університетського видавництва Анатолій ВЛАСЮК.

Гості подарували освітньому гендерному центру свої останні числа. А також диск, який має повний архів часопису.

Організатор спілкування з «І» — завідувач кафедри філософії нашого університету, доктор філософських наук, професор Олег ХОМА. Це вже друга із започаткованого Олегом Ігоревичем традиційного циклу зустріч з провідними

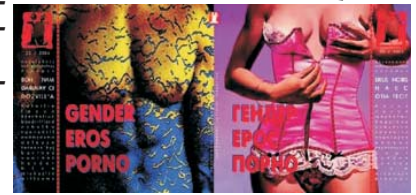
представниками українських видавництв, гуманітаріями, перекладачами гуманітарної літератури.

Восени 2004-го мали розкіш спілкування з львівським видавництвом «Літопис». Мета візиту «літописців» (директор Михайло КОМАРНИЦЬКИЙ, проректор ЛНУ ім. Франка Марія ЗУБРИЦЬКА, провідні перекладачі видавництва) до Вінниці — не лише ознайомити подолан із спектром щойно видрукуваної літератури, а також поміркувати разом про читання як соціокультурний феномен.

До речі, Олег Хома також є перекладачем «Літопису». Тоді, перед самісінками президентськими виборами, репрезентувалась щойно видана збірка трактатів Кондорсе «Про вибори», яку переклав Олег Ігоревич. Нині ми перед іншими виборами — парламентськими.

— Це рідкісна подія: у нас мало видавців звертається до книжок цього періоду (книжок 17-18 століть, які не були перекладені в Радянському Союзі і повинні бути видані зараз), — говорить професор Хома, — Кондорсе є екзотичним автором. Теперішня виборча система — плід філософії конструювання. Ми її сприймаємо як природну — волевиявлення має здійснюватися за тими чи іншими нормами. А Кондорсе, як один із апологетів і родоначальників європейських електоральних систем, математично доводить, що та система, до якої ми прийшли сьогодні, є математично некоректною. Він окрім того, що був філософом, був і математиком.

Олег Ігоревич очолює Всеукраїнське філософське Паскалівське товариство. Переклав з французької для українського читача три книги Паскаля. А також має по-

над півтора десятка перекладів французьких авторів, що працювали у галузі філософії, соціології, політичної антропології: Паскаль, Руссо, Мальбранш, Кондорсе, Дельоз, Турен, Ревель, Баланд'є та інші. Він є головним редактором загальнодержавного філософського журналу «Сентенції», який видається нашим університетом. Саме в «Сентенціях» опублікував витримки трактатів Кондорсе. Їх прочитав головний редактор «Літопису» пан Михайло Комарницький і запропонував видати повністю.

біологія і генетика вважаються найприбутковішими галузями бізнесу, після видобутку і реалізації нафти.

Світ шукає найефективніші шляхи розвитку інноваційної економіки. У слаборозвинених країнах вклад науково-технічного прогресу у приріст ВВП становить від 75 % до 100 %. У США рентабельність капіталовкладень у наукові дослідження дорівнює 100—200 %.

Сьогодні (за даними англійських вчених) рентабельність фундаментальних наук досягає 28 %, не рахуючи вкладу в підготовку висококваліфікованих кадрів. Європа, намагаючись зменшити своє відставання від США і Японії, щорічно на науку витрачає близько 15 млрд. євро. До 2010 р. країни ЄС мають намір довести обсяг інвестицій в науку до 3 % ВВП (нині він складає 1,93 %). В Україні цей показник повинен сягати 1,7 %, але реально не дорівнює навіть 0,5 %. Для порівняння: у США торік направили на наукові пошуки 3-4 % ВВП, а Японія ще на 1 % більше.

Новосибірський науково-дослідний хімічний інститут успішно продає свої технології і будує під за-

мовлення в Росії та за кордоном хімічні заводи за своїм «ноу-хау». Кажуть, що у директора інституту є лише одна проблема: куди вкласти гроші, які течуть до нього рікою.

Наші вчені часто запитують, один одного: чому ми такі розумні, але такі бідні? Чому, наприклад, в промисловості та будівництві є багато гарних науковців, але маємо таку примітивну базу?

Вченим слід зрозуміти: тепер час припиняти скаржитись на несправедливе до нас життя і набирати сили для прискорення. Потрібно створювати такі інноваційні проекти, щоб відбою не було від інвесторів з провідних країн світу, котрі забажали б вкласти гроші в наші проекти. Тепер уже очевидно: для вченого, в якого підприємницька жилка щасливо поєднується з розумінням наукових тонкощів проблеми, відкриваються незабаром дивовижні горизонти.

Ігор ДУДАР,
доктор технічних наук, професор,
завідувач кафедри містобудування і архітектури